

nærværende Lovforslag. Jeg tror, det vilde være det Kløgeste for dette Thing at betragte det, der foreligger, som en Skattelov, at have for Die, at det er en Lov, som tilligter at lægge nye Skatter paa Befolkningen, ja frem for Alt holde dette Moment for Die. Jeg skal derfor ikke forbyde mig i disse mangfoldige Betragtninger om Afholdssagen, som ere komne frem her, men holde mig til den politiske, finantistiske Side af Sagen, og da finder jeg mig for det Første foranlediget til at gjøre en Bemærkning til min ærede Sidsmand, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling). I det Foredrag, hvormed han sluttede Dordagsmødet, udtalte han og udviklede videre, hvorledes han måtte se Grunden til den ublide Behandling, som dette Lovforslag havde faaet, i den almindelige politiske Situation, og han betragtede det som et Ufravalb fra Forhandlingspolitiken, saaledes som jeg og andre Talere havde udtalt os i Dordagsmødet. Han antog, at dersom Lovforslaget blev saaledes behandlet, som vi havde anbefalet, kunde man deri se et Exempel paa, hvorledes Udfigterne vilde blive for vort Lovgivningsvæsen i Fremtiden. Jeg tror, at det ærede Medlem er aldeles uberegtiget til at drage en saadan Slutning af den Maade, hvorpaa vi behandle denne Sag, og jeg skal med ganske faa Ord sige hvorfor; det er fordi jeg ikke vilde give en saadan Lov til nogen som helst Regjering, hverken en Venstre- eller Højre-regjering, om den stod mig saa nær som min egen Broder — til ingen som helst Regjering, som havde foreslået en Skattelov af dette Omfang og denne Art uden samtidig at sige os, hvad Pengene skulde bruges til, uden at det laa klart for og var vedtaget gjennem alle Instantsfer, samtidig med Skatteloven, vilde jeg give en saadan Lov; men det Mødsatte er her Tilfældet. Det er saa langt fra, at det er vedtaget gjennem alle Instantsfer, hvorledes de Penge, som her komme ind, skulle anvendes, at der tværtimod ikke engang herom foreligger Forslag for os. Denne Lov er, som jeg i min Indledningstale bemærkede, kommen til os uden nogen som helst Angivelse af, hvorledes Pengene skulde bruges. Der er sagt i Almindelighed, at Halvdelen af Beløbet skal overlades til Kommunerne, men det er kun antydning i Almindelighed, hvad de Penge, som saaledes overlades til Kommunerne, skulle anvendes til, eller rettere sagt, hvilke Byrder man saa til Gjengæld agter at lægge paa Kommunerne. Thi at det skulde være den ærede Regjerings Mening at forøve Kommunerne dem til Lettelse i de almindelige kommunale Afgifter, kan jeg aldeles ikke antage, er Tilfældet efter den Stilling, den

ærede Minister har indtaget lige overfor de Forslag, der ere fremkomne her i Thinget og gjentagne Gange ere blevne vedtagne, om at hde et ringe Bidrag af Statskassen og ikke et stadigt Bidrag, men et Bidrag for et enkelt Aar, for at sætte Kommunerne i Stand til at komme de Trængendes Behov imøde i Kommunerne under trænge Tider. Og som jeg allerede ogsaa bemærkede i mit første Foredrag, det Forslag om en Skatteafskælp, som vi have til Behandling her i Thinget, kan i den Stikfælde, i hvilken det er forelagt for os, paa ingen Maade motivere en saadan ny Skat. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) ikke kan undre sig over, at der ikke vil komme Noget ud af dette Lovforslag i dette Folkething, hvis Toldreformen ikke kommer; men hvis Toldreformforslaget kommer til os, og vore Nasser om en Toldreform finde Smødekommnen fra Regjeringens og Højres Side og større Smødekommnen, Smødekommnen af en ganske anden Art, end de hidtil have faaet, kan det ærede Medlem ikke med nogen Ret fremsætte en saadan Spaadom om dette Lovforslags Skjæbne. Men, fordi jeg siger, at der under visse Omstændigheder kan komme Noget ud af det foreliggende Lovforslag, er det dog fuldkommen sikkert, og det fremgaar vistnok af alle de Udtalelser, der ere fremkomne fra begge Sider, baade Højre og Venstre her i Thinget, at det, som Lovforslaget gaar ud paa, det vil ikke komme ud af det.

Det ærede Medlem, jeg allerede et Par Gange har nævnt, anførte, at der om væsentlige Punkter var opnaaet Enighed i Landstthinget mellem Flertallet og Mindretallet, og han fremhævede, at Mindretallet i Landstthinget havde stillet sig meget gunstigere overfor nærværende Lovforslag end dette Thing. Den eneste Forskiel i den Maade, hvorpaa Mindretallet i Landstthinget, og den Maade, hvorpaa det overveitende Antal Talere i dette Thing har stillet sig, er med Hensyn til Brændevinsafgiften, idet Mindretallet i Landstthinget vel ikke vilde gaa ind paa fuldt saa stor en Brændevinsafgift, som Lovforslaget foreslaar, men dog vilde gaa ind paa en Afgift af 70 Ore, medens det samtidigt forhøiede Skatten. Men forøvrigt, bortset herfra, tror jeg sandelig ikke, at det ærede Medlem kan tage Mindretallet i Landstthinget til Indtægt for sit Standpunkt. Mindretallet i Landstthinget har baade gjort gjældende, at Indtægterne af Lovforslaget maatte blive meget større, end Regjeringen har forudsat, og at der altsaa vilde blive et betydeligt Overskud udover det, som Regjeringen er gaaet ud fra, og fremdeles har Mindre-